

TOOPUNALIPU
E E S T I N S V
AKADEEMILINE
B A L L E T I -

ORDENIGA
R I I K L I K
O O P E R I - J A
T E A T E R

„E S T O N I A”

Giselle

A. Adami ballett 2 vaatuses

Libreto: V. Saint-Georges, T. Gautier ja G. Coralli.

Lavastuse kompositsioon: G. Coralli, G. Perraud ja M. Petipa.

Lavastaja: Baškiiri ANSV teen. kunstitegelane VIKTOR PÄRI
Dirigent: VALLO JÄRVI
Lavakujundus: FRITS MATT
Kontsertmeistrid: VEERA JOHAN-
Kostüümid: LEIDA KLAUS SON, VIIVE LAIDNA

OSALISED:

Giselle	ENSV teen. kunstnik HELMU PUUR	<i>Laine Doris</i>
	ENSV teen. kunstnik EIKE JOASOO AIME LEIS	
Prints	UNO PUUSAAG VÄINO AREN	
Berthe, Giselle'i ema	ELGA RIPS MADLI POOLA	
Hertsog	ENSV teen. kunstnik VERNER HAGUS	
Wilfride, Alberti sõber	PEETER ROOS ANATOLI HANSON	
Bathilde, Alberti mõrsja	ASTA OTS VIIVIKA VASAR	

22. V 1961

Metsnik	ILMAR SILLA KALJU SAAREKE
Myrtha, vilide valitsejanna	ENSV teen. kunstnik TIIU RANDVIIR YVONNE RAKSNEVITS MAIRE LOORENTS
Kaks vilit	YVONNE RAKSNEVITS LIIA LEETMAA ELONNA SPIIIT MAIRE LOORENTS HELJU NAEL SVETLANA BALOJAN
Giselle'i sõbratarid	LIIA LEETMAA ELONNA SPIIIT HELJU NAEL BERTA KRUMM MAIRE LOORENTS PIA TIITUS OLGA MAJEVSKAJA SVETLANA BALOJAN
Pas de deux	OLGA MAJEVSKAJA TEESI MÖTUS AIGI RÜÜTEL HELJU NAEL ALEKSEI TSUGAI

Talumehed, talunaised, vilid — balletiartistid

Orkestri solistid: ENSV teen. kunstnik Hugo Schütz — viiul, H. Juksar — oboe, E. Peaske — flööt, R. Kriit — klarnet, S. Tobias — harf.

Etenduse juht L. Joonson.

LÜHIKE SISUSELETUS

Balleti «Giselle» aluseks on vana poeetiline legend, milles Heinrich Heine räägib «vilidest», enne oma pulmapäeva surnud mõrsjatest, kes hauas ei leia rahu.

Surnud mõrsjad tõusevad keskööl haudadest ja kogunevad tantsule, nagu jätkates seda, mida nii karmilt katkestas surm. Häda rändurile — noormehel, kes neid kohtab! Sisendatud kätemaksu ihast, vilid hõivavad teda oma võluringi ja tantsitavad teda pöörases tantsukeerises seni, kuni ta surnuna maha langeb.

Omaaaja publitsisti, kirjaniku ja luuletaja Gautier'i ideed — ümber töötada balleti jaoks ülnimetatud legend — aitasid realiseerida libretist-koreograaf Saint-Georges, helilooja Adam ning ballettmeister Coralli.

I vaatus.

Väikene, vaikne külakene on hõlmatud päikese kiirtest. Siin elavad lihtsad ja kavaluseta inimesed.

Noor taluneiu Giselle tunneb rõõmu päikesest, sinisest taevast, lindude laulust, kuid kõige rohkem — usaldava ja puhta armastuse õnnest, mis valgustab tema elu. Ta armastab ja on kindel, et ka teda armastatakse. Metsnik, kes vastuarmastust leidmata armastab Giselle'i, püüab viimast selles veenda, et neiu poolt armastatud Albert ei ole mitte lihtne talupoeg, vaid ümberriietatud aadlik, kes teda petab.

Metsnik poeatab enese vargsi Albert'i majja, mille see on enesele maal üürinud ja leiab seal vapiga hõbedase mõõga. Nüüd on ta lõplikult veendunud, et Albert varjab oma kõrget päritolu.

Peale jahipidamist tulevad külakesse puhkama suursugused härrased hiilgava saatjaskonnaga. Talurahvas kohtleb neid külalislahkelt ja sõbralikult.

Albert, kes satub segadusse ootamatust kohtumisest saabunudega, püüab varjata oma tutvust nendega: on ju nende seas... tema pruut Bathilde. Siis aga metsnik näitab kõigile Albert'i mõõka ja paljastab tema valelikkuse. Giselle on vapustatud oma armastatu kurikavalusest. Purustatud on tema töökspidamiste, lootuste ja unistuste maailm. Ta läheb hulluks ja sureb.

II vaatus.

Öö. Vaikse maakalmistu haudade keskele ilmuvad viirastuslikud vilid. Riietatud mõrsjariüsusse, pärjatud lilledega... võrratult kaunid,

vilid tantsivad kuuvalgusel, tantsivad seda kirglikumalt ja kiiremini, mida enam nad tunnetavad, et neile antud aeg möödub ja igäüks neist peab jälle tagasi pöörduma oma jääkülma hauda...» (H. Heine).

Vilid märkavad metsnikku. Vaevatud südametunnistuse piinadest, ta tuli Giselle'i hauale. Oma halastamatu käskijanna Myrtha käsul haaravad vilid metsniku oma tontlikku ringi tantsima, kuni ta surnult maha langeb.

Kuid ka Albert ei suuda unustada surnud Giselle'i. Südaööl tuleb ta neiu hauale. Sedamaid ümbritsevad vilid noormehe. Metsniku hirmus saatus ähvardab ka Albert'i. Kuid Giselle'i varjukuju ilmumine kaitseb noormeest vilide kättemaksu eest. Neiu puhas ja ennast-salgav armastus kaitseb Albert'i ja päästab ta.

Tõusva päikese esimeste kiirtega hajuvad valged viirastuslikud kujud — vilid. Hajub ka Giselle'i kerge varjukuju. Kuid Giselle jääb igavesti elama Albert'i mälestuses sügava kahetsustundega kaotatud armastusest — armastusest, mis oli tugevam surmast.

010

Hind 50 kop.

„Kommunist“. Tell. nr. 7155. 2000. 1960.